

1990. október 4. – **Le a kalapot Csepregi Éva előtt!** Az Éva-Neoton a Parkszínpadon Esőisten nem kedvezett Évának, amikor „új” együttesével debütált. Az idei bolondos nyári időjárás az utolsó pillanatig bizonytalanná tette a koncertet, ezért elkelt a kora esti rádiós buzdítás is, miszerint a koncert nem marad el! A gyéren gyülekező közönség arcán percenként váltakozott a kétkedés és a remény, aszerint, hogy nyitni kényszerültek vagy csukhatták esernyőiket. A színpadot szorgos kezek törölgették, nem sok eredménnyel - Éva kétszer is egyensúlyát veszítette.

Nem volt irigylésre méltó helyzetben egyébként sem a szőke fronthölgy: az aznap esti „elemi csapásokon” kívül más is sújtotta.

Röviddel azelőtt a legszorosabb érzelmi és szakmai társai hagyták el. Jelképesnek tekinthető az a gyorsaság, ahogy kétszer is fölpattant a padlóról...

A régiek, Baracs János, Schäffer Edina és Végvári Ádám mellé Erdélyi Gábor (billentyűk), Herpai Sándor (dobok), valamint Rajcs Renáta (vokál, tánc, billentyűk, szépség, humor és jelmez) társult. Ja, és természetesen nem feledkezhetünk meg a közönségről sem, a leghűségesebb kalapos rajongókról, akiknek nyilván a szívük hasadt meg, amikor tudomást szereztek a kedvenceik sorait lazító repedésekről. Ezentúl viszont kétszer annyi Neoton-koncertre mehetnek... Kép és szöveg: Z. Z.